

op? Vi havde forleden en Lov, hvorved vi stemte om, at Lektorer paa Landbohøjskolen skulle kaldes Professorer. Derefter havde vi ikke flere Lektorer, nu vare de forsvundne. Men pludselig dukke de op her igen, uden at Bilaget giver Oplysning om, hvad de skulle, og uden at den ærede Ordfører meddeler os Oplysninger med et eneste Ord. Jeg vil ikke kræve dem af Hensyn til Formandens Ønske, ellers havde det været morsomt nok, om vi ved en tilsvarende Lejlighed en anden Gang kunde faa at vide, hvad det er for Embeder, vi skulle stemme om.

Svend Høgsbro: Af Hensyn til Formandens Henstilling skal jeg begrænse mine Ytringer til et Spørgsmaal, en Henstilling til den højtærede Kultusminister, men jeg forbeholder mig da senere at komme tilbage til Spørgsmaalet, som jeg tillægger en ikke ringe Betydning. — De Ændringsforslag, der foreligge her om forøgede Lærerkrafter ved Universitetets juridiske Fakultet, hvile jo paa den Paastand fra Fakultetets Side, at det ikke vil kunne overkomme Arbejdet ved den ny Eksamensordning med de Krafter, som staa til Raadighed. Den ny Eksamensordning, som er foreslaaet af Fakultetet selv — det skal ikke være nogen Bebrejdelse mod det — hyller jo paa den Anskuelse fra Fakultetets Side, at den Ordning, vi nu have af det juridiske Studium og de juridiske Eksaminere, fremkalder Overbebyrdelse af Studenter, og deri kan sikkert Fakultetet have Ret. Det er altsaa paa to Omraader, der tales om Overbebyrdelse af Juristerne, dels med Hensyn til Studenterne, dels med Hensyn til Professorerne. Dette genkalder i Erindringen en af de gode, gamle Venstretanker, som Venstre i 60erne og 70erne kæmpede for, og som dette Ting atter og atter med stort Flertal gav sin Tilslutning, men som den Gang stadig blev trængt tilbage af det bureaukratiske Regimente, vi da led under og siden stadig have bekæmpet, men som nu omsider er overvundet, saaledes at vi nu kunne gøre os Haab om, at hvad der den Gang blev lagt hen for at gemmes til bedre Tider, nu kan føres frem med Støtte fra de Sider, som betyde noget, men hvorfra der tidligere rejstes Modstand, navnlig da fra selve Regeringens Side. Det er det gamle Venstrekrav om faste Eksamenskommissioner, jeg sigter til. Det vedrørte jo ogsaa de andre Fakulteter, men dog særlig det teologiske og det rets- og statsvidenskabelige, som vi her behandle. — Det er klart, at ved Indfø-

relsen af saadanne og ved at henlægge de juridiske Eksaminere til dem, og ved den deraf følgende Befrielse for Professorerne fra Eksamenssliddet, saa at de ikke skulde spille deres Tid paa dette Arbejde, vil Talen om Overbebyrdelse for dem i væsentlig Grad formindskes. Om det vil i den Grad lette deres Arbejde, at de overhovedet ikke behøve længere at tale om Overbebyrdelse ved Gennemførelsen af den ny Ordning, skal jeg ikke komme ind paa, men at det vil lette Arbejdet i høj Grad, siger sig selv. Det er dog ikke blot den Fordel, der bør lægges Vægt paa, der vil sikkert ogsaa herved naas en Lettelse af Studiet for de studerende, og det var ogsaa Tanken, da Kravet i sin Tid rejstes. Først og fremmest var det ganske vist Tanken — i Lighed med, hvad man i andre Lande, navnlig Tyskland, var naaet til — at stille de studerende friere over for deres Professorer og de Krav, som en eller anden Professor kunde falde paa at stille. Men det var dog ogsaa et vigtigt Hensyn ved denne Ordning at lette Studiet, idet de, der derefter kom til at eksaminere, ikke antoges at ville fortabe sig i saa mange Specialiteter, som Professorerne nu let fristes til. Ud fra dette Synspunkt, at Indførelsen af saadanne Eksamenskommissioner vil føre til en Lettelse for Studenterne, hvad jo netop er et af Hovedformaalene for den ny Eksamensordning, er der god Grund til at bringe dem i Erindring, og saa af en Grund til. Det er nu 3die Gang i min Tid alene, at den juridiske Eksamen omlægges, 3die Gang at Fakultetet er blevet klart over, at Studenterne blive overbebyrdede, og at der maa en Omordning til. Dette giver nogen Grund til at tro, at Professorerne selv ikke kunne magte den Opgave at hemme Overbebyrdelse og føre Studiet bort derfra; thi endnu er det altsaa ikke sket, hvor meget de end have omordnet Studieformen og Eksamenskravene. — Endelig skal jeg minde om, at en af Hovedgrundene til den nu foreliggende Omordning var den, at man vilde gøre Studiet mere praktisk; ogsaa med det for Øje turde der være Grund til at tænke paa Indførelsen af faste Eksamenskommissioner, thi Hensigten med dem var jo at henlægge Eksaminere under Ledelse af Praktikere, og det skulde da forhaabentlig føre til, at Hensynet til Praxis kom mere i Højsædet. Jeg vil derfor rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister; om der ikke i Forbindelse med den nuværende Eksamensordning har